

CLIL to podejście edukacyjne o podwójnym działaniu, w którym stosuje się dodatkowy język do uczenia się i nauczania zarówno treści, jak i języka.

"(EuroCLIC 1994)

Dlaczego CLIL?

Kiedy nauczyciele używają języka ojczystego do nauczania, mogą powiedzieć uczniom wszystko, co chcą, aby wiedzieli, a uczniowie mogą ich zrozumieć. Jednak, gdy uczą swoich przedmiotów za pomocą nowego języka, nie jest to możliwe. Z tego powodu muszą pokazywać uczniom, w jaki sposób znaleźć informacje dla siebie i jak pracować i rozmawiać ze sobą, aby odkryć nowe pomysły, aby używanie języka stało się częścią procesu uczenia się. W ten sposób nauczyciel przygotowuje młodych studentów do współczesnego świata, w którym ludzie pracują w zespołach projektowych; używają innych języków, aby rozmawiać z różnymi kolegami i komunikować się z ludźmi w różnych krajach. Oczekuje się, że rozwiążą problemy, będą planować własną pracę i samodzielnie się uczyć, korzystając z wielu źródeł, zwłaszcza Internetu. **CLIL ma na celu przygotowanie młodych ludzi na przyszłość. Zapewnia pierwszy krok samodzielnego uczenia się i rozumienia .**

- Mówiąc prosto, CLIL integruje zarówno uczenie się treści, jak i uczenie się języków. Od uczniów nie oczekuje się biegłej znajomości nowego języka, zanim rozpoczną naukę. Uczą się języka, którego potrzebują do nauki w tym samym czasie, w którym uczą się tego przedmiotu.

CLIL ma trzy główne cechy:

- a) Nauka dodatkowego języka (AL) jest zintegrowana z przedmiotami treści, takimi jak biologia, historia lub geografia. Studenci uczą się języka docelowego, poprzez który treść jest przekazywana.
- b) CLIL wywodzi się z różnych kontekstów socjolingwistycznych i politycznych. CLIL odnosi się do języka, wieku i poziomu edukacji od nauczania przedszkolnego, podstawowego, średniego, do wyższego. W tym sensie CLIL stanowi odpowiedź na wniosek programu UE w zakresie uczenia się przez całe życie dla wszystkich obywateli, w którym uważa się, że wielojęzyczność i wielokulturowość promują integrację, zrozumienie i mobilność Europejczyków.
- c) CLIL to podejście, które obejmuje rozwój społeczny, kulturowy, poznawczy, językowy, akademicki i inne umiejętności uczenia się, które z kolei ułatwiają osiągnięcia zarówno treści, jak i język.

- Studenci CLIL nie przestrzegają programu nauczania, który opiera się na rozwoju gramatyki.
- Uczniowie CLIL nie uczą się języka turystycznego.
- Uczniowie CLIL nie uczą się języka poprzez tematy z podręcznika, takie jak ;"Moja rodzina", "Podróż" lub "Reklama".

Innymi słowy, nauczyciele CLIL nie uczą podstawowych umiejętności komunikacji Interpersonalnej (**BICS**). **Basic Interpersonal Communication Skills**

- uczniowie CLIL muszą znać słownictwo związane z treścią w tym temacie uczą się, na przykład „vertebrate and invertebrate ” oraz gramatyki, która jest potrzebna do nauki danego przedmiotu, np. czas przeszły prosty - historia
- Studenci CLIL muszą również nauczyć się języka, który będą musieli wykorzystywać podczas lekcji, tj there is, there are i znaczniki sekwencji, takie jak „firstly”, „after that” lub „finally”

Poznają funkcjonalne zwroty "Nie zgadzam się z" lub "Czy możemy zdecydować ..." .

- Uczniowie CLIL uczą się języka, który pomaga im organizować myśli i rozwiązywać problemy, takie jak "analizuj", kategoryzuj "lub" projektuj".

Ten rodzaj nauki języka nazywa się **CALP - Cognitive Academic Language Proficiency**.

Kiedy nauczyciele planują lekcje CLIL, należy pamiętać o pięciu rzeczach- treści, komunikacja, kompetencje, społeczność i poznanie.

Content

Nauczyciele rozwijają lekcje dotyczące tego, co uczniowie już wiedzą. W ten sposób uczniowie budują swoje treści i wiedzę, tak jak budują ściany, jeden rząd cegieł na drugim.

Komunikacja

W przeszłości uczniowie uczyli się słuchając wykładów nauczyciela. Dzięki CLIL nauczyciele mówią znacznie mniej. Zamiast tego studenci studiują razem i pracują w grupach, rozmawiają ze sobą, a także z nauczycielem, wykorzystując jak najwięcej nowego języka jak tylko mogą.

Nauczyciel CLIL zadaje wiele pytań.

Społeczność

Nauczyciele CLIL pomagają uczniom powiązać to, czego uczą się o otaczającym świecie. Uczniowie widzą, że to, czego się uczą, to nie tylko przedmiot szkolny, ale coś, co się odnosi do prawdziwego świata. Nauczyciel CLIL musi więc pomyśleć o tym: Jakie znaczenie ma ta lekcja dla codziennego życia i otoczenia studenta?

W jaki sposób łączy się ze społecznością lub kulturą otaczającą uczniów?

Czy łączy się również z innymi kulturami?

Kompetencje

Wypowiedzi typu "Can-Do" opisują wyniki lekcji, np. "Mogę obliczyć obszar trójkąta". Nauczyciele CLIL myślą o stwierdzeniach, które uczniowie mogą zrobić po lekcji, zarówno o treści lekcji, jak i umiejętnościach i o nowym języku.

Poznawanie

Nauczyciele zawsze pytali swoich uczniów; Kiedy?, Gdzie?, Które?, Ilu? i Kto? Pytania te koncentrują się na rzeczywistych, specyficznych i konkretnych odpowiedziach. Uczniowie, którzy uczą się odpowiadać na nie poprawnie, rozwijają umiejętność myślenia, przywoływania, powtarzania i wymieniania oraz zrozumienia.

Umiejętności takie jak te zostały zaklasyfikowane w Taksonomii Blooma jako Umiejętności Myślenia Niższego Rzędu (LOTS).

Podejście CLIL ma na celu dodanie do tych konkretnych umiejętności myślenia bardziej abstrakcyjnych, złożonych i analitycznych pytań. Uczeń na lekcji CLIL uczy się myśleć o takich sondujących pytaniach jak ;"dlaczego?, jak? i jakie istnieją dowody?, A więc ćwiczy niektóre umiejętności myślenia zaklasyfikowane przez Blooma jako (HOTS). Korzystanie z HOTS zachęca uczniów do badania i oceny nowych informacji oraz do korzystania z nich w celu opracowania czegoś nowego. Przydatna może być teza o taksonomii **Blooma** w zakresie Zachowań Uczących się:

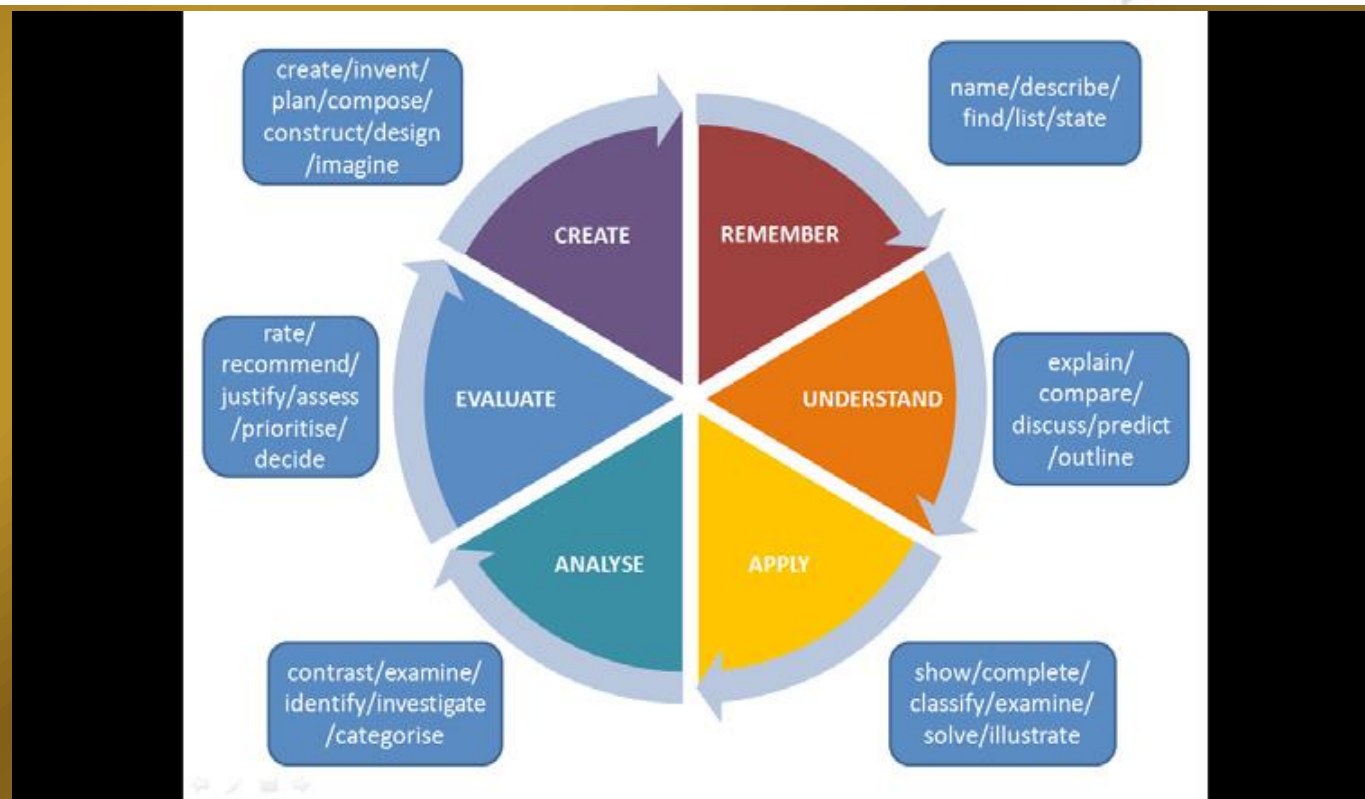
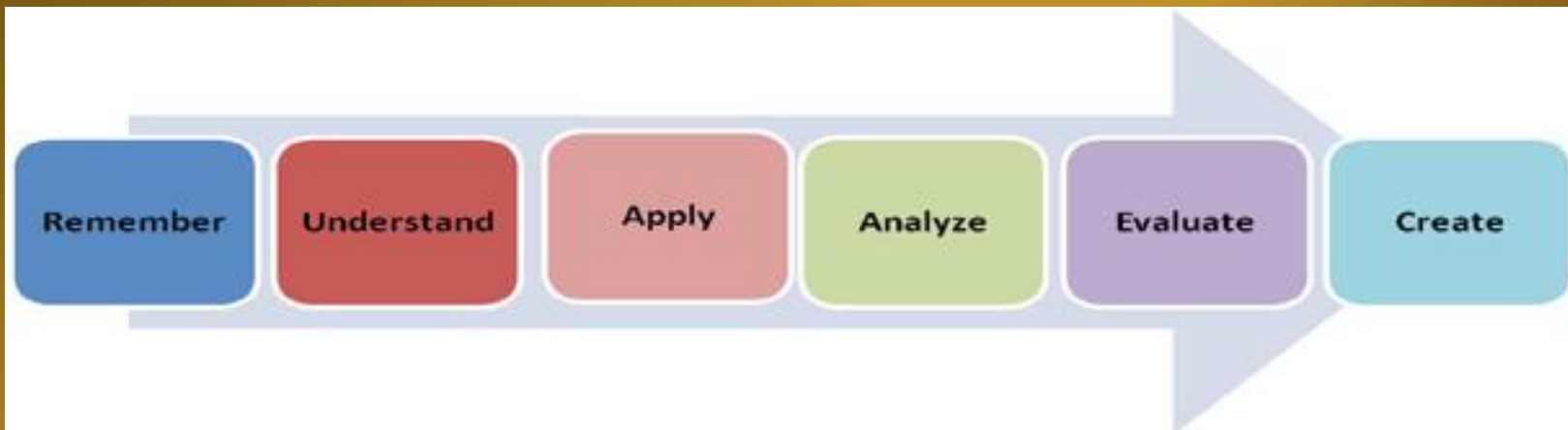
Musimy pamiętać koncepcję, zanim ją zrozumiemy

Musimy zrozumieć koncepcję, zanim będziemy mogli ją zastosować

Musimy umieć zastosować koncepcję, zanim będziemy mogli ją przeanalizować.

Musimy przeanalizować koncepcję, zanim będziemy mogli ją ocenić.

Musimy pamiętać, rozumieć, stosować, analizować i oceniać koncepcję, zanim będziemy mogli ją stworzyć.

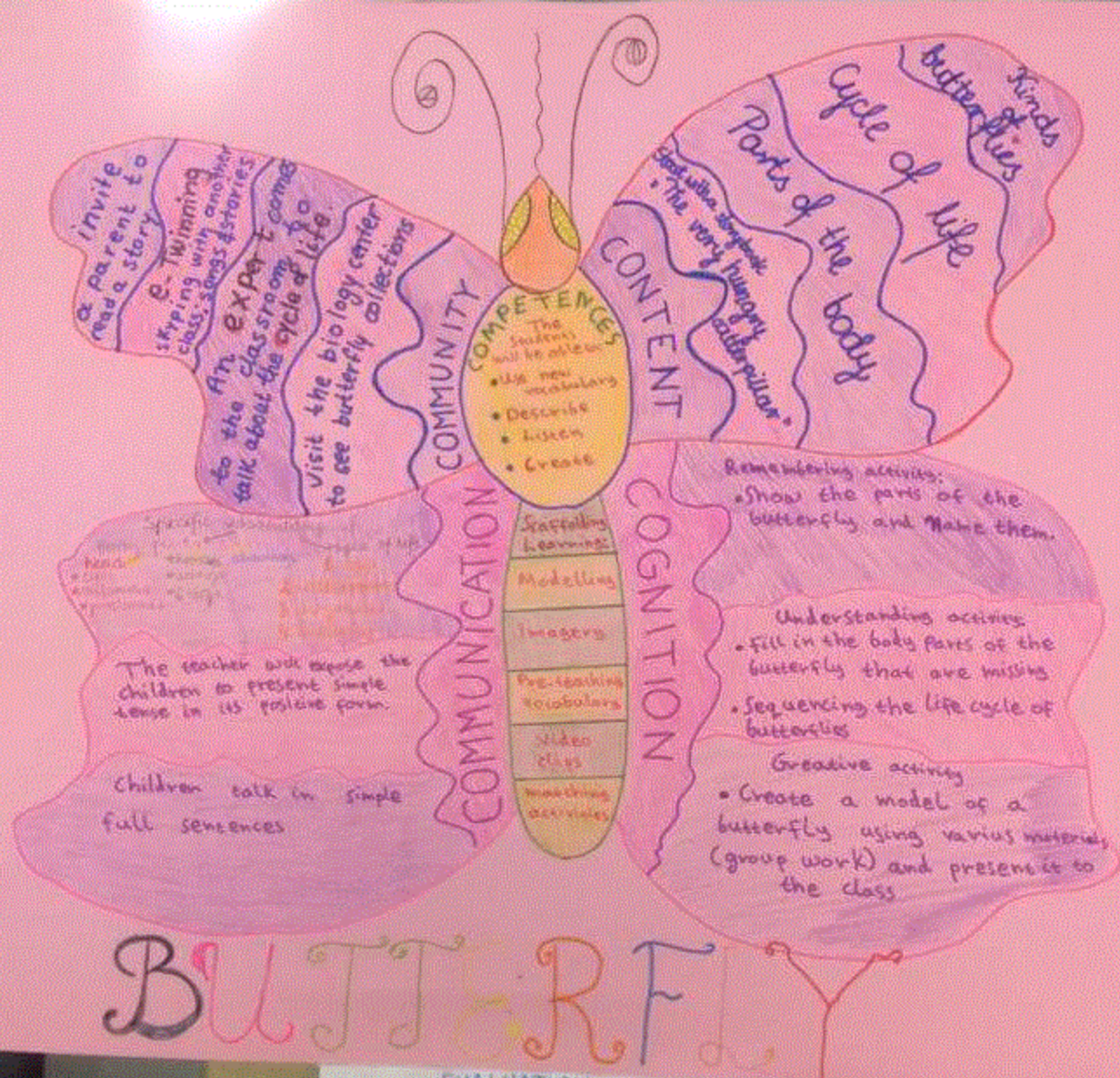
Scaffolding

Uczeń rozwija nową wiedzę, umiejętności, ale nie może jeszcze jej używać niezależnie. Ten pośredni etap rozwoju nauki jest często opisywany jako "Strefa Bliższego Rozwoju" (ZPD) Zone of Proximal Development

W trakcie tego pośredniego etapu nauki można pomóc uczniowi w osiągnięciu postępów poprzez wsparcie od kogoś z wyższym poziomem wiedzy lub umiejętności niż on sam.

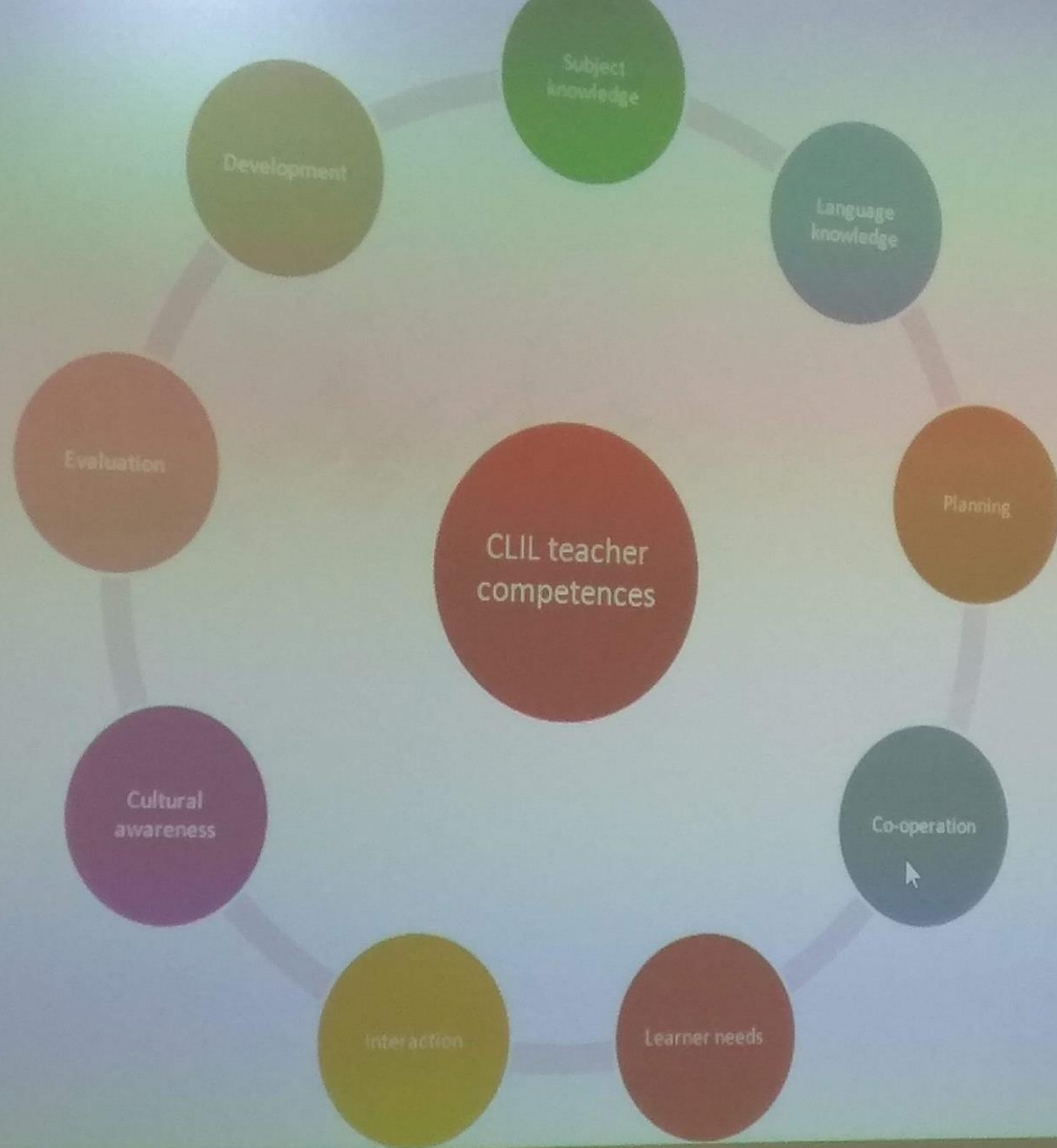
Tymczasowe wsparcie jest opisane przez metaforę "rusztowania", ponieważ zapewnia platformę, z której uczniowie mogą budować następny poziom zrozumienia.

EVALUATION
by the teacher & self assessment

CRITERIA	😊	😊😊	😊😊😊	😊😊😊😊
CONTENT				
TEACHER'S ASSESSMENT				
STUDENT'S ASSESSMENT				

HITACHI

Visual

- Memorise by seeing
- Believe in visual feedback
- Often have trouble remembering verbal instructions
- Tend to be organised
- Are less distracted by noise

Kinesthetic

- Only things that feel right will catch their interest
- Typically talk slowly
- Memorise by doing / walking through something
- Like to have things to touch
- Like group/team work and writing on the board

Auditory

- Can repeat things easily
- Learn by listening
- Talk to themselves
- Like to be told how they are doing
- Like music & talking on the phone
- Easily distracted by noise
- Memorise through steps, procedures & sequencing

